

Revízió

A szobában két ágy,

két pohár és két szék.

Egy tévével osztozom

a szállodai magányon.

Ablakomon túl egy elcsatolt város

ismeretlen viszonyrendszere.

Keresem az illeszkedő részeket,

mi maradt az évszázadokból.

A feltámadó szél egy

plakát mögé ragad.

Választások közelegnek:

nagykoalícióról árulkodó

közszerplések veled.

Az emléked, mint egy

távolsági hívás, megnyugtat.

Első közös szállásunk

kulcsait ingyen szerezted be,

ismeretlen csáberődre

azóta sem kérdeztem rá –

csak élvezem, mint az

árban foglalt reggelit.

Takarékosságod egyensúlyi

helyzetet teremt:

minden napunk agapé,

mégsem lakom jól veled.

Tekintetem a minibárrá lényegült

Zanussi hűtőről az idegen nyelvű

Menekülési Tervre siklik.

Nem értem az utasításokat,

de nem is akarok megszökni többé.

felejteti hogyan

Próbált felkészülni a látványra,

de annyira összement a város,

hogy alig fértek el benne az emlékei.

Ahogy átvágott a park fái közt,

kérgesedő szíve alatt

megszólalt egy madárfióka.

A művház ajtaját szokás szerint nyitva találta.

Enervált férfiak pakolták a félhomályban

egy korosodó jellemszínész dalestjének díszteleit.

Eszébe jutott, hogy lemegy a titkos forráshoz

a kitaposott ösvényen át, de megrekedt a napsütésben –

elfelejtette, hogyan kell papírhajót hajtogatni.